



ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ & ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ

Πρωτ. 542

Αριθμ.

Διεκπ. 178

Έν Χίω τῇ 1^η Μαρτίου 2023

Μνήμη Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρός

Τόν Ἱερόν Κληρὸν

τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν

Διὰ τοῦ παρόντος, ἀποστέλλομεν ὑμῖν, συνημμένως, τὴν ὑπ' ἀριθ. 67/01-03-2023 Ἐγκύκλιον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν κ. Μάρκου, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, ἢ ὅποια δέον νά ἀναγνωσθῆ, ἐπ' Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν τῆς 5^{ης} Μαρτίου ἐ.ἔ. μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Ἐπίσης νά δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐνδεχομένης ἰστοσελίδος τοῦ Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ ὑμῶν.

Ἐπί δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διατελοῦμεν μετ' εὐχῶν

Ἐντολὴ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
● ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ



Πρωτοπρ. Δημήτριος Κ. Γεωμελιός

ΠΡΩΤΟΠΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΓΕΩΜΕΛΙΟΣ



ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ & ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ

Πρωτ. 542
Αριθμ.
Διεκπ. 178

Ἐν Χίῳ τῇ 1^η Μαρτίου 2023
Μνήμη Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΑΡ.67 ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Πρὸς
Τὸν Ἱερόν Κλῆρον
καὶ τὸν εὐσεβῆ λαόν
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεράς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν

Χριστιανοί μου!

Εὐρισκόμενοι εἰς τὴν ἀφετηρίαν τοῦ σταδίου τῶν ἀρετῶν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ Ἐκκλησία μας, τό ἄσπιλον καὶ ἀμόμητον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ μας, μᾶς καλεῖ καὶ μᾶς προσκαλεῖ εἰς τὸν Ἑορτασμόν τῆς Ὁρθοδοξίας. Μᾶς παρουσιάζει τό ὀρθόν θεολογικῶς, τό κανονικόν νομίμως πλαίσιον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θά ἀγωνισθῶμεν, προκειμένου νά ἀπολαύσωμεν τὴν νικηφόρον ἔκβασιν καὶ νά λάβωμεν τὸν στέφανον τῆς νίκης καὶ τῆς ζωῆς: «ἐάν δέ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐάν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ»(Β Τιμ. 2,5).

Τό ἀναντίρρητον αὐτόν γεγονός μᾶς δίδει τὴν εὐλογημένην εὐκαιρίαν νά σημειώσωμεν τὴν Ὁρθόδοξον Διδασκαλίαν καὶ Πράξιν εἰς βασικούς τομεῖς τῆς πνευματικῆς μας πορείας:

Ὁρθόδοξος Πίστις περὶ τοῦ Θεοῦ: Ἡ ἐντολή τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν θεόπτην Προφήτην Μωϋσῆ «ἐγὼ εἰμί Κύριος ὁ Θεός σου, οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ»(Ἐξοδος 2, 3) καὶ «ἔμπροσθέν μου

οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεός καί μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται» (Ἠσαΐας 43, 10) δεικνύει τήν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ καί συγκεκριμένως τοῦ Ἐνός καί Μόνου Ἀληθινοῦ Θεοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Πίστεως καί Ἐκκλησίας, «ἵνα γινώσκωσι Σέ τόν μόνον ἀληθινόν Θεόν» (Ἰωάννου 17, 3). Ὁ Ἕνας Θεός ὡς πρός τήν οὐσίαν, εἶναι Τριαδικός ὡς πρός τά πρόσωπα, τάς ὑποστάσεως: «Τρεῖς εἰσὶ οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ Οὐρανῷ ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος καί τό Ἅγιον Πνεῦμα, καί οὗτοι οἱ τρεῖς ἓν εἰσὶ» (Α' Ἰωάννου 5, 7).

Ἡ Τριαδικότης τοῦ Ἐνός καί Μόνου Ἀληθινοῦ Θεοῦ ἐμφαίνεται εἰς τά γεγονότα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῶν Θεοφανείων, τῆς Μεταμορφώσεως κ.ἄ.

Ὁρθόδοξος Πίστις περί τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ: Ἡ ἄφατος καί ἀνέκφραστος φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ τό αἷτιον τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Δευτέρου Προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὁ Ὅποῖος «ἐν ἀρχῇ ἦν ... καί ἦν πρός τόν Θεόν καί Θεός ἦν» (Ἰωάννου 1, 1) καί «πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καί χωρίς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδέ ἓν ὃ γέγονεν» (Ἰωάννου 1, 3).

Ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ «ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. 4, 4) «σάρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰωάννου 1, 14), ἐγένετο ἄνθρωπος προκειμένου νά ὀδηγήσῃ τόν ἄνθρωπον εἰς τήν θέωσιν.

Ὁρθόδοξος Πίστις περί τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου: Ὁ Θεός ἐκ τοῦ μή ὄντος ἐδημιούργησεν τήν καλήν, ὡραίαν δημιουργίαν, τόν κόσμον. Καί ἐν συνεχείᾳ ἐδημιούργησεν «κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν» Του (Γεν. 1, 26) τόν ἄνθρωπον, ὥστε νά ἀπολαμβάνῃ τήν ὡραιότητα, τό κάλλος τοῦ κόσμου. Ἐδημιούργησεν τόν ἄνθρωπον διφυῆ, ὑλικόν καί πνευματικόν, ὥστε νά ἔχῃ ἀνωτέρας, ὑψηλοτέρας, πνευματικάς ἐπιδιώξεις, νά μή περιορίζεται εἰς τόν παρόντα αἰῶνα, τήν ἐπίγειαν ζωήν, τό ὑλικόν φρόνημα, ἀλλά νά ἐπιζητῇ τά ἄνω, τά ἐν οὐρανῷ, νά ἐπιθυμῇ τήν ἐπιστροφήν εἰς τόν Παράδεισον. Καί ἐποίησεν ὁ Θεός τόν ἄνθρωπον «ἄρσεν καί θῆλυ» (Γεν. 1, 27), ἐξεχώρισεν ὁ Θεός τόν ἄνθρωπον εἰς

δύο διαφορετικά φύλλα, τόν ἄνδρα καί τήν γυναῖκα, τά ὅποια προώρισεν νά ἀλληλοσυμπληρῶνται «εἰς διαδοχήν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων». Τοῦτο ὥρισεν ἡ Ἐκκλησία, τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, νά πραγματοποιηῖται ἐντός τῶν Ἱερῶν Ναῶν κατά τήν τέλεσιν τοῦ Ἱεροῦ καί Θεοῦδρῦτου Μυστηρίου τοῦ Γάμου καί κατ' ΟΥΔΕΝΑ ΑΛΛΟΝ ΤΡΟΠΟΝ.

Ὁρθόδοξος Πίστις περί τῆς ὕλης: Ἡ ὕλη εἶναι δημιουργία, ἔργον τοῦ Θεοῦ. Ὡς ἔργον τοῦ Θεοῦ δέν ἀπορρίπτεται, «τά ἔργα τῶν χειρῶν Σου μή παρίδης». Ἀλλά ἡ ὕλη τυγχάνει ἀξία τοῦ σεβασμοῦ. Εἶναι ὀρθόδοξον νά σεβώμεθα τήν ὕλην, ὄχι βεβαίως ὡς θεόν, ἀλλ' ὡς ὕλην. Διότι ὁ Θεός προσέλαβεν τήν ὕλην, τήν ἀνθρωπίνην σάρκα, καί εἰργάσθη τήν σωτηρίαν μας. Ὁ Θεός ἐτίμησεν τήν ὕλην. Οἱ αἵρετικοί περιεφρόνουν τήν ὕλην. Ἡ Ἐκκλησία τήν τιμᾶ, διότι ἐδημιουργήθη ὑπό τοῦ Θεοῦ «καλή λίαν». «Ἄτιμον» εἶναι ὁ,τιδήποτε δέν ἔχει τήν αἰτίαν του εἰς τόν Θεόν. «Ἄτιμον» εἶναι ἡ ἐκτροπή ἀπό τό «κατά φύσιν» τῆς Θείας Δημιουργίας εἰς τό «παρά φύσιν», εἰς τό ὁποῖον ὀδηγεῖται ὁ ἄνθρωπος ἀπό τήν παρέκκλισιν τοῦ αὐτεξουσίου καθ' ὑπόδειξιν τοῦ πονηροῦ. Ἄτιμος εἶναι ἡ ἁμαρτία καί ὄχι ἡ ὕλη. Ἡ φράσις «μή κάκιζε τήν ὕλην· οὐ γάρ ἄτιμος» τοῦ ἱεροῦ Δαμασκηνοῦ ἔχει μεγίστην σπουδαιότητα διά τήν ἄσκησιν εἰς τήν ζωήν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἐν Χριστῷ ἀσκούμενος ὀφείλει νά γνωρίζῃ τήν ὀρθόδοξον αὐτήν ἀλήθειαν, ὥστε ἡ ἄσκησις του νά μήν ἐκτρέπηται ἀπό πνευματικόν ἄθλημα εἰς βαθμιαίαν αὐτοκτονίαν καί ἀπνευματικόν χωρίς Χριστόν κατόρθωμα.

Ὁρθόδοξον Πίστις περί τῶν ἱερῶν εἰκόνων: Κατά τούς χρόνους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀπηγορεύετο ἡ ἐξεικόνισις τοῦ Θεοῦ, διότι δέν εἶχε γίνει ἡ ἐνανθρώπισις τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου. Τό ἀντίθετον θά ἐσήμαινεν εἰδωλολατρείαν. Σαρκωθέντος, ὅμως, τοῦ Θεοῦ Λόγου, δυνάμεθα νά εἰκονίσωμεν τό «ὀρώμενον» Αὐτοῦ, δηλονότι τήν ἀνθρωπίνην Του πραγματικότητα, καθ' ὅσον ἡ Θεία Φύσις Του παραμένει ἀπερίγραπτος, ἄρρητος, ἀνέκφραστος καί ἀναφής. Ὁ Θεός Πατήρ δέν εἰκονίζεται, ὁ Θεός Λόγος εἰκονίζεται,

διότι ἔγινε καί ἄνθρωπος, διότι εἶναι Θεάνθρωπος. Τό θεῖον γεγονός τῆς σαρκώσεως τοῦ Λόγου ἀποτελεῖ τήν προϋπόθεσιν καί τήν δυνατότητα τῆς ἐξεικονίσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἐξεικόνισις, ὅμως, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δέν ἐξαντλεῖται μόνον εἰς τό πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά ἐξεικονίζεται καί ἡ Παναγία καί τά πρόσωπα τῶν Ἁγίων, οἱ ὁποῖοι ἔγιναν ἰσόχριστοι, συγκληρονόμοι Χριστοῦ, ἐθεώθησαν, ἔγιναν κατά χάριν, ὄχι κατ'οὐσίαν, ὅ,τι εἶναι ὁ Κύριος, δηλονότι Θεάνθρωπος. Ἡ μή ἐξεικόνισις τῶν Ἁγίων θά ἐσήμαινε ὅτι ἐμμέσως δέν ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἐχαριτώθησαν κατ'ἐξοχήν ἀπό τό Ἅγιον Πνεῦμα.

Χριστιανοί μου!

Ἡ ὡς ἄνω ἐπιγραμματική Ὁρθόδοξος Θεολογική Διδασκαλία δεικνύει τήν πεμπουσίαν τῆς Ὁρθοδοξίας, θεολογικῶς, χριστολογικῶς, ἀνθρωπολογικῶς, κοσμολογικῶς, ἐπί τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ Πατερική Διδασκαλία περί τῆς προσκυνήσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων. Καί τοῦτο ἐμφαίνει ὅτι ἡ Πατερική Θεολογία εἶναι ἡ βάση τῆς Ὁρθοδοξίας. Οἱ Πατέρες εἶναι δημιουργήματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Διά τοῦτο ὀφείλομεν ἐμπιστοσύνην καί διαρκή μαθητείαν εἰς τούς Πατέρας. Οἱ Πατέρες ἐκφράζουν τήν γνησίαν καί ὑπάρχουσαν ἐμπειρίαν τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ Πατέρες ἐκφράζουν τήν Ὁρθοδοξίαν.



Μετά πατρικῶν εὐχῶν

Ο ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ & ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ
ΜΑΡΚΟΣ